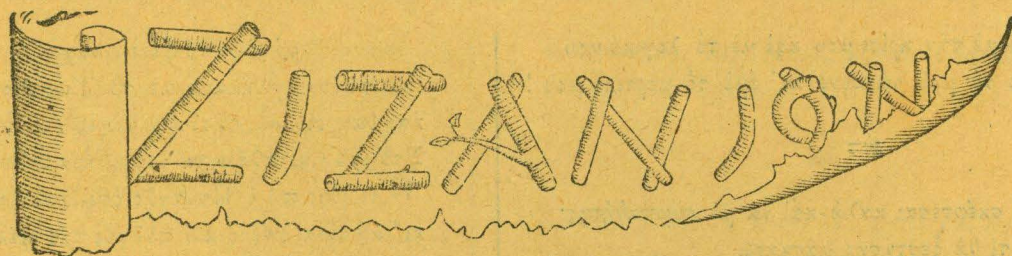

2ος δ' Δεκέμ. Τετάρ. Ταυροκράτωρ

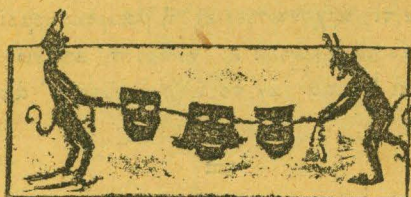

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΘΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.
ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

Ο Γιάννης κι' ο Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορροῦνε.

- Μ. — Στὴ διαθήκη τὸ λοιπὸν πῶς ἀκριβῶς μᾶς βάνει
ὁ μέγας εὐεργέτης ;
- Γ. — Ἀκόμα δὲν κατάλαβες ;
- Μ. — Ἀκόμα μωρὲ Γιάννη !
- Γ. — Δὲν κάνεις τὸ λογαριασμό ;
- Μ. — Μὰ δὲν τὸ ὑποθέτεις
πῶς ἓνας βλάκας σὰν ἐμὲ σαστίζει καὶ τὰ χάνει
σὲ τόσα ἑκατομύρια λογαριασμοὺς νὰ κάνῃ ;

Ἐπειτα μήπως ἀδερφέ σου λὲν καὶ τὴν ἀλήθεια ;
Ἐδῶ ἀκούς καθημερινῶς χιλιάδες παραμύθια.
Μὰ πλούσιονε σὲ κάνουνε καὶ σὲ χερταίνουν λόγια,
μὰ τὸ Σπιτάλιο σου χτυποῦν κι' ἀρχίζεις μυρολόγια.

- Γ. — Ἐν πρώτοις τὸ κεφάλαιον αὐτὸ πού μᾶς ἀφίνει
σὲ μιὰ τῆς Λόντρας τράπεζα αἰῶνια θὰ μείνῃ
κι' ἐμεῖς τοὺς τόκους μοναχὰ θὰ πέρνωμ' ἀπὸ καί.
- Μ. — Ὡστε λοιπὸν μ' ἐγέλασαν πού μοῦπαν μερικοὶ
πῶς τὰ παρακατάθεσαν εἰς τὴ Σταφιδική ;

- Γ. — Καὶ εἰς διάστημα, Μαρῆ, νομίζω χρόνων εἴκοσι
μόνον ἑννέα δέκατα τῶν τόκων μᾶς ἀνήκωσι
καὶ τ' ἄλλο ἓνα δέκατον θὰ μένη καὶ θ' ἀφίνεται

ὅλο στὴν ἴδια τράπεζα κεφάλαιον νὰ γίνηται.
Ἐννέα λοιπὸν θὰ πέρνωμε' κι' αὐτὸ πού θ' ἀφαιρεῖται
κεφαλαιοποιεῖται
καὶ δεῦτε ψάλλωμεν Μαρῆ μετὰ φωνῆς βαρείας,
σήμερον τὸ κεφάλαιον ἡμῶν τῆς σωτηρίας.

Ἐννέα δέκατα λοιπὸν κι' ἓνα πού μένει δέκα
— στὰ λογαριάζω δηλαδὴ σὰ νᾶσυνε γυναῖκα —
ἐν μόνον θὰ προστίθεται κι' ἑννέα θ' ἀφαιροῦνται
δι' ἔργα φιλανθρωπικὰ στὸν τόπο νὰ δωροῦνται.
Καὶ μετὰ χρόνους εἴκοσι ἢ πρόθεσις ἐκείνη
κεφάλαιον θὰ γίνῃ
καὶ τότε πᾶς θὰ πέρνωμε τὸν τόκον τῶν χρημάτων
χωρὶς νὰ γίνῃ πρόθεσις κι' ἀφαιρέσις κλασμάτων.

- Μ. — Τί τόκος θὰ μᾶς δίδεται λοιπὸν ἀπάνου κάτου ;
- Γ. — Μὲ τὴν ἀφαιρέσιν λοιπὸν ἐκείνου τοῦ δεκάτου
μένουν ἑννέα δέκατα εἰσοδημά μας στέραιον
ἔπειτα τὸν κλασματικὸν τὸν τρέπεις εἰς ἀκέραιον
καὶ πολλαπλασιάζεις
κι' ὅ,τι γινόμενον θὰ βρῆς στὴν τζέπη σου τὸ βάζεις.

- Μ. — Τώρα καὶ τώρα δηλαδὴ μ' ἐμπέρεψες χειρότερα.
Ἐγὼ δὲν ξέρω νὰ μετρῶ οὔτε τὰ δάχτυλά μου
καὶ μ' ἔρριξες στὰ κλάσματα νὰ χάσω τὰ μυαλά μου ;
Ποῦ νὰ γυρεύω πρόθεσις κι' ἀφαιρέσις δεκάτων !
Εὐτῆνες εἶναι ἀλγεβρες γιὰ τὸν Κωσταντακάτον.
Ἐγὼ, βέβαια, ἀδελφέ μου, δὲν ξέρω τίποτ' ἄλλο
παρὰ πῶς μᾶς ἀφήκανε κεφάλαιον μεγάλο

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΛΣ4V1430060

καί βρίσκω με τήν κρίσι μου και με τὸ λογικό μου
 πῶς πρέπει νὰ μοῦ ὠσόσουνε κι' ἐμέ τὸ μερτικό μου !

=

Γ. — Μαρῆ δὲν σκέφτεσαι καλά και νὰ με συμπαθήσης ;
 τί θὰ ξεστήσης μασκαρᾶ
 ἂν πάρης τώρα τὸν παρᾶ ;
 Θὰ πᾶς νὰν τὰ μεθύσης !

Ἐνῶ ἂν μένουν διαρκῶς στῆς μπάνκας τὸ ταμεῖον,
 θάχης και σὺ ἀικαίωμα για τὸ νοσοκομεῖον
 κι' ἂν σ' ἀγαπήση μάλιστα κανέννας βουλευτῆς
 μπαίνεις κι' ἀπὸ τὰ σήμερα προτοῦ σακατευτῆς.

=

Τί εὐτυχῆς. μωρὲ Μαρῆ, ἡ γενεὰ ἡ μέλλουσα !
 Θὲ ν' ἀρρωστάη δηλαδὴ θέλουσα και μὴ θέλουσα !
 Τί κινήσεις θὰ γίνονται στὸν τόπο μας ἐτότες
 πεῦ καθ' ἡμέραν θάρχωνται χιλιάδες πατριῶτες
 ἀπὸ τὰ μάλλον μακρινὰ κι' ἀπόκεντρα σημεία
 για νὰ πεθαίνουν εὐτυχεῖς μες τὰ νοσοκομεῖα !

=

Καλότυχος μωρὲ Μαρῆ, ποῦ ζῆ σ' ἐξῆντα χρόνους
 νὰ ἰδῆ τοὺς τρισευδαίμονας ἀρρώστους ἀπογόνους.
 Καλότυχος, μωρὲ Μαρῆ, ποῦ ζῆσῃ νὰ θαυμάση
 τῆ νέα μας τὴν πλάση
 ποῦ εἰς τὸν κόσμον θάρχεται και μόνον θὰ τυράζη,
 μιὰ ὥρα γρηγορώτερα ν' ἀρχίση νὰ γηράζη
 κι' ἡ μαύρη πρὶν τῆς ὥρας τῆς νὰ γίνονται συμπράλια
 για νὰ περνᾶ χρυσὴ ζωὴ κλεισμένη στὰ σπιτάλια.

=

Τί ἔργα θὰ μᾶς γίνουνε· τί θαύματα θαυμάτων !
 Ὅποιαν θὰ θαυμάζωμεν πληθώραν ἰδρυμάτων !
 Κι' ἂν ὑγιῆς θὰ τριγυρνᾶς χωρὶς δουλειὰ στοὺς δρόμους,
 τότε βεβαίως σβύναςαι ἀπὸ τοὺς κληρονόμους·
 ἂν ὅμως εἶσαι τυχερὸς νὰ σπάση τὸ ποδᾶρι σου,
 ἢ σ' εὖρη κιτρινόθερμη νὰ λυώση τὸ τομάρι σου
 ἢ ἂν ἀφ' τὴν ἀναδουλειὰ ἡ βίδα σου γυρίση,
 τότε μπορεῖ και νὰ σταλῆς για κούρα στὸ Παρίσι.
 Τὰ μέσα θάχης ἀφθονα ἂν ἀρρωστος σαπίζεις,
 καλούμενος ἂν φαίνεσαι καθόλου μὴν ἐλπίζεις !

=

Μ. — Κρίμα λοιπὸν στὰ κιάτα μου πῶς εἶμαι κληρονόμος !
 Τοῦλάχιστον ἄς εἶχαμε τὰς ἐκλογὰς συντόμως
 μήπως γλυττώσουμε μ' αὐτές.

Γ. —

Πῶς νὰ γλυττώσῃς χάχα ;

μὴ δὲν τὸ ξέρεις τάχα

πῶς πλέον ἐγινήκαμε με τὸ Ρωμάνο ἕνα
 και θὰν τονὲ ψηφῆσομε χωρὶς λεφτὸ κανένα ;
 Στὸ νοῦ μας πλέον τὰ λεφτὰ δὲν πρέπει νὰ τὰ βάνωμε·
 Ὅ,τι μᾶς πῆ ὁ Παναγῆς ὀφείλομεν νὰ κάνωμε,
 κι' ἂν εἶσαι βέρος και παληὸς τῆς Μέκας μουσουλιμάνος,
 ἔστω και με ζημίαν σου θὰ κηρυχθῆς Ρωμάνος.

=

Τὰ πάθη διαλύονται τὰ πρό σαράντα χρόνων·
 κι' ὁ ὄχλος ὑποτάσσεται κι' ἡ κρέμα χαμηλώνει·
 ὁ Ἄθως ἐπροσκύνησε τοῦ Παναγῆ τὸν θρόνον
 μπῆκε κι' ὁ γέρω Παναγῆς στοῦ Ἄθου τὸ σάλοιν.
 Λησμονηθῆκαν ἡ ξυλιές, ἄσπρες και μαῦρες μοῖρες·
 πᾶνε με τίς ἀρχόντισσες κι' ἡ μαυροκακομοῖρες·
 ἀνέβηκαν τὰ χαμηλὰ κι' ἤλθαν τ' ἀπάνω κάτω·
 ποῦ εἶσαι Ἄμπα νὰν τὸ ἰδῆς ἐτότο τ' ἀπαράτο !

=

Βρὲ ποῦνε τὸ περήφανο τῶν ζυπολιζῶν κόμμα,
 ποῦ σὲ βελάδες ἔφριχνε κεραυνοβόλον ὄμμα ;
 Ποῦνε τὸ κόμμα τοῦ Λαοῦ με τὴν ἑλῆὰ στὸ πέτο ;
 Καρνάβαλο μᾶς τῶκαμε ἡ ἀρχοντιά ἐφέτε !
 Μωρὲς παιδιὰ ποῦ τρέχετε ; Μωρὲς παιδιὰ ποῦ πᾶτε !
 Μιλῆτε μας τοῦλάχιστον και μὴ μᾶς ἀγαπάτε !

=

Σὰ βαρήση τῆ τρουμπέτα
 τοῦ Μωάμεθ ἡ μπαρμπέτα,
 ποῦ θὰ πᾶμε βρὲς παιδιὰ ;
 Μῆς τῆ Μέκα θὰ κλειστοῦμε
 στὴν ἑλῆὰ νὰ ὀκιστοῦμε,

ἢ θὰ πᾶμε στοῦ Ρωμάνου νὰ μᾶς βάλῃ μυρουδιά ;
 Τί σκαλιὰ θὲ ν' ἀνεβοῦμε ; Τί πορτόνι θὰ χτυπάμε ;
 πέστε μου κι' ἐμέ νὰ ξέρω ποῦ στὸ διάολο θὰ πᾶμε !

=

Ἄπο πάντα Βινιεράτος, ἀπο πάντα ζυπολιζᾶς,
 ἀπο πάντα στολισμένος με τὸ φύλλο τῆς ἑλῆας,
 κρύος ἰδρωτας με πιάνει ὅταν τὸ συλλεγιστῶ,
 με τὸ κόμμα τῆς περούκας πῶς θὰ συνεταιριστῶ.
 Τόσα χρόνια στὰ σαλόγια τῶν ἐχθρῶν μας δὲν ἐπάτια·
 μ' ἂν με μπάστε με τὸ ζόρι στοῦ Ρωμάνου τὴν αὐλή,
 νὰ μοῦ φέρετε μαντύλι νὰ μοῦ ἔδεστε τὰ μάτια
 νὰ μὴ βλέπω τὸ Μπογατσο με τὸ Μπλῆσα νὰ μιλῆ !

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΚΑΡΥΣΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΑΡΧΑΙΑ
 ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Νὰ μὴ βλέπω μεταπράτες καὶ τῆς ἀγορᾶς ἀνθρώπους,
 νὰ μιλοῦνε μὲ κυρίους πῶχουν ὄνομα καὶ τρόπους·
 νὰ μὴ βλέπω κάθε γύφτο σὰν ἐμένα καὶ χαμᾶλη,
 νὰ μιλή μὲ τοὺς ἀρχόντους μ' οἰκειότητα μεγάλη,
 γιὰτὶ σῆγουρα θὰ λάβω σβενιμέντο δυνατὸ
 κι' ἴσως μῶρτη κι' ἀναγούλα κι' ἴσως κάμω κι' ἐμετὸ
 καὶ βεβαίως οὔτε θέλω, οὔτε δηλαδὴ ποῦ κάνει,
 ν' ἀναστατωθοῦν ἡ δοῦλες γιὰ νὰ μῶβρουνε λεκάνη.

=

Μ. — Ἐτσι τᾶφερε βρὲ Γιάννη τῶν πραγμάτων ἡ φορὰ·
 νὰ ψιφῆσης τὸ Ῥουμάνο καὶ νὰ μὴν ἰδῆς παρὰ·
 κι' εἶναι βέβαια τὸ πρᾶγμα ὅπωςδήποτε σπουδαῖον
 καὶ ζημία ταύτοχρόνως μ' ἐννεεῖς, ὑπὲρ τὸ ζέον
 ἀλλ' ἀφοῦ κι' εἶν τελειωμένη τώρα πλέον ἡ δουλειὰ
 ἄς προσμένωμεν τὴν ὥρα κι' ἄς μὴ βγάλωμε μιλιὰ.

=

Γ. — Λοιπὸν γιὰ τὸν Κερνάβαλο τί ξέρεις;

Μ. — Μῶχει γράφει,
 πῶς μόλις ἔσω τῆς Βουλῆς ἡ ἐργασία πάψει
 — γιὰτὶ πιγαίνει τακτικὰ
 καὶ τοὺς κρατεῖ τὰ πρακτικὰ —
 ἀμέσως καθὼς πάντοτε μὲ τὴν αὐλὴ του ὅλη
 μπαρκαρεται στὸ Μανχανῆ κι' ἔχεται στ' Ἀργοστόλι.

=

Κι' ὀλοῦθενε παρατηρῶ
 φέτος θὰ πεταχτοῦνε
 εἰ μασκαράδες ἐν χορῶ
 νὰ τὸν ὑποδεχτοῦνε.

Διληνάδες, Φαρακλάδες, Περαιτάδες, Σαμικὸι,
 μασκαράδες ἔχουν γίνει ἀφ' τὴν ἄλλη Κυριακῆ.

Κι' ὁ Βασίλης ὁ Σταγκιὸς
 ἔχει μᾶσκαρα κι' ἐκείνος

κι' ὅλες τρέχουν στὴν Πεσάδα καὶ καβελαρώνουνε
 σὲ λιθιὲς καὶ σὲ ληροστάσια νὰ τὸν καμαρώνουνε.

=

Γ. — Ἦλθε κι' ὁ Προβελέγγιος.

Μ. — Τὸν εἶδα τὸν ἀσίκη.

Γ. — Αὐτὸν κι' ἐμένα, βρὲ Μαρῆ, ἀν εἶχ' ἡ διαθήκη
 θᾶβλεπεσ διασκέλασες, θᾶβλεπεσ ἐσπερίδες
 πῶ νὰν τις ἀναφέρουνε ὅλες ἡ φημερίδες.

Μ. — Τὸν Ἐμπιρῆκο τῆς Βλαχίας τὸν εἶδες βρὲ Γιαννάκη;

Γ. — Αὐτὸν πύρβε κι' ἐβάφτισε τοῦ Σκόλα τ' ἀγγονάκι;
 Χιλιάδες στραῖτες ἔκαμα γιὰ νὰ τὸν ἀνταμώσω
 μὴ συνάρομῃ τοῦλάχιστον κι' ἐκ τούτου νὰ τσεπόσω,

ἀλλ' ἐννοεῖς, μωρὲ Μαρῆ, ἀδύνατον ἐστάθη,
 κι' ἔφυγε κι' ἔχασα κι' ἐγὼ τ' αὐγά μὲ τὸ καλάθι.

=

Ἄρεθαὶρ λοιπὸν Μαρῆ καὶ χαῖρε καὶ ἀγάλλου
 πᾶω νὰ μᾶσω συνδρομὰς ὑπὲρ τοῦ Κερναβάλου.

Πᾶ νὰ φερέτω ντομινὸ
 καὶ μασκαράδα νὰ γενῶ.

Πᾶ νὰ χορέψω βρὲ Μαρῆ,
 στὸ μπαλανσὲ τοῦ Σιδερῆ
 καὶ στὸ γαϊτανάκι

νὰ φύγουν οἱ συλλογισμοὶ, νὰ μῶβγη τὸ φαρούκι·
 νὰ μὴ θυμῶμαι θησαυροὺς μεγάλους πῶς ὀρίζω,
 κι' ἐν τούτοις θεονήστικος ἀσκόπως νὰ βαδίζω!

=====

ΠΑΡΑΠΟΝΟ

Στὸ θεωρεῖο σου κυττῶ καὶ λιγωμένος μένω
 τῆ λάμπη τοῦ ματιῶνε σου νὰ βλέπω δὲ χορταίνω.
Κι' ὅμως ἐμὲ ποῦ σὲ κυττῶ ποτὲ δὲν μὲ προσέχεις,
 παρὰ σ' αὐτοὺς ποῦ δὲν κυττοῦν ἐκεῖ τὸ νοῦ σου ἔχεις!

Φλάκ-Φλούκ.

=====

ΠΡΟΣΟΧΗ

Εἶναι τοῦ συρμοῦ, ἡ μάνα μόνη νᾶναι στὸ σαλόνη,
 τὰ παιδάκια τῆς νὰ παίζουν μὲ τὴ δοῦλα στὴν αὐλή.
 Θέλει τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἡ κυρία σὰν μιλεῖ
 σ' ὅποιον μπάζει, σ' ὅποιον βγάζει, νὰ γελά νὰ ξεφαν-
 (τόνη-

Μὰ τὴν ἔπαθε μιά μέρα μιά ἔμορφη κυρία
 στὸ τραπέζι ὁ μπεμπές τῆς λέει ξάφνου τοῦ μπαμπᾶ
 « ὁ γιατρός μὲ τὴ μητέρα ἔλεγαν μὴν ὀμιλία
 καθισμένοι πλάι πλάι στοῦ σαλότου τὸ σοφᾶ.

Ὁ γιατρός, μιμὶ ἀν ἔχη τὴν ἐκύτταζε στὰ στήθια
 καὶ τῆς εἶδνε φιλάκια γιὰ νὰ πγῆ τὰ γιατρικά »
 κι' ὁ μπαμπᾶς τῆς ἀθωότης τοῦ παιδιοῦ του τὴν ἀλήθεια
 ἐκατάλαβε κι' ἐμπήκε στὰ μεζάλα ξαφνικά.

Προσοχὴ λοιπὸν μαμάδες τοῦ συρμοῦ εἰς τὰ παιδιὰ
 (σας
 μὰ περισσότερη κι' οἱ ἀνδρες νᾶχετε στὴν παντριὰ σας

καὶ βαπτᾶτε ἐκλῆθαι
 μὴπως ὁ συνομὸς σᾶς πάσῃ.
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΤΡΙΩΝ
 Κωνσταντῖνος!

ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΡΙΣΜΟΣ
ΤΩΝ ΤΑΚΟΥΝΑΔΩΝ

Τῷ φιλότατῳ κυρίῳ Γεωργίῳ Μολφέτα.

Συγγνώμην αἰτοῦμαι παρὰ τοῦ ὀξυτάτου τὸν νοῦν, εὐσκόμμονος, εὐτραπέλου ἀφηγητοῦ, ἐπιτηδειοτάτου καὶ ἐτοιμοῦ ἀεὶ χαριεντίζεσθαι κυρίου Συντάκτου, ᾧ μάλιστα χαίρω, ὅτι συχνάκις αὐτὸν παρηνώχλησα καὶ αὖθις τολμῶ νὰ παρακαλέσω ὅπως εἰ αὐτῷ βουλομένῳ ἐστίν, τὰ ὀλίγα εἰς τὸ φῶς ἐξενέγκῃ τάδε.

Ἡ λέξις Τακουνας ἐν τῷ ἐνικῷ ἀριθμῷ, γεν-α καὶ ἐν τῷ πληθυντικῷ Τακουνάδες, γεν-ων, ἐτυμολογεῖται παρὰ τὴν Ἰταλικὴν taccone, tacco. ἐν τῇ τῶν Ἰσπανῶν καὶ τῶν Λυσιτανῶν γλώσσῃ tacoon καὶ ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ τακούνιον.

Οἱ τρομεροὶ οὗτοι αἰρετικοὶ τακουνάδες (libera me Domine!) ἀναγνωρίζονται ἐκ τῆς θαυμασίας τὸ μέγεθος καὶ τὸ σχῆμα πτέρνας ὀλίγον τι ὑψηλοτέρως τῶν τεραστίων ὑποδημάτων αὐτῶν, πάντοτε προσποιήτοί σῶφρονες, ψευδευλαβεῖς, ἀενάως τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ σφραγιζόμενοι, παρόντες ἀεὶ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἄγαν δεισιδαίμονες, πλαστοὶ θεοσεβεῖς, ὑποκριταὶ καθ' ὑπερβολὴν, ὀλίγον ὕδωρ πίνοντες καὶ οὐδέποτε οἶνον, ξηροφαγοῦντες, σχεδὸν ἄσιτοι μένοντες, ἀνάριστοι, ἀδειπνοὶ, τὰς Κυριακὰς μόνον φάκιον ἐσθίοντες, ὀλίγον ἐργοζόμενοι καὶ ἀεὶ δεόμενοι, μεταβαλόντες τὸ qui laborat orat (ὁ ἐργαζόμενος δέεται) εἰς τὸ qui orat laborat (ὁ δεόμενος ἐργάζεται), διὰ κοπρόνων καὶ δυσόσμων ὁδῶν ἕνεκα ταπεινοφροσύνης ἐπιτηδῆς διαβαίνοντες, σπανίως λουόμενοι, βρακοφοροῦντες, ὑβρίζοντες τοὺς ἐρευνητὰς τὰς αἰτίας, ἀποκαλοῦντες ἀθέους τοὺς ἐρωτᾶν τολμῶντας, τοὺς ἐλευθερίους ἀνδρας μασόνους καὶ ἀμαρτωλοὺς ὀνομάζοντες καὶ μετὰ θάνατον ἐν τοῖς ἀδίκους καὶ τυμπανιαίοις καταλογιζόμενοι, ἐσφαλμένως τὰς ἱεράς Γραφὰς ἀεὶ κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς ἐρμηνεύοντες, εἰς τὸ ἔσχατον τοῦ μίσους ἐρχόμενοι, εἰς τὴν ἐκκλησίαν εἰσερχόμενοι ταῖς τεραστίοις αὐτῶν πτέρναις κροταλιζοῦσιν, ἀγγέλοντες οὕτω τὴν εἰς τὸν ναὸν θριαμβευτικὴν αὐτῶν εἴσοδον, καὶ τῷ κρότῳ τῶν ποδῶν τὴν ἀρχὴν τῶν τελετῶν κηρύττοντες, διότι πλεῖστοι ὀμαθεῖς ἱερεῖς ἕνεκα εὐλαβείας περιμένουσιν αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἀρχονται τῆς λειτουργίας πρὶν ἂν οὗτοι εἰς τὴν ἐκκλησίαν προσέλθωσιν, ἀνειμένην εἰσάγοντες τὴν κόμην, ἢ σπανίως κειρόμενοι, τὰς τρίχας ὑπὸ τῶν προβατικῶν ψαλίδων, καὶ σπανιώτατα ξυρούμενοι τὴν γενειάδα, εἰς μαγείας πιστεύοντες, οἰωνοῖς καὶ ἐνυπνίοις κειθόμενοι, δοξάζοντες ὅτι οἱ κακοὶ δαίμονες αἴρουν τοὺς ἀμαρτωλοὺς νεκροὺς ἀπὸ τῶν τάφων, καὶ τούτους μορμολύχεια καθιστῶσιν, καὶ ὅτι αἱ ψυχαὶ τῶν ἀδίκων εἰς διαβόλους μεταβάλλονται, οὐδέποτε συγχρῶμενοι τοῖς κροφαγοῦσι, τοῖς ἀβροδιαίτοις καὶ τρυφεροῖς καὶ τοῖς μυραλοισουμένοις, πικρῶς ἐλέγχοντες τοὺς λέξιν τινὰ ἠεροαίαν τῶν ἐν τῷ ναῷ ἀναγιγνωσκόμενων τολμῆσαντας νὰ παραλίπωσι, μέγαν θόρυβον ποιοῦμενοι καὶ

κατ' αὐτῶν μαινόμενοι, δεινῶς ὀργιζόμενοι διὰ τὴν πρὸς τὴν νηστείαν ὀλιγωρίαν καὶ τὴν τέλεσιν τῶν ἀτελευτήτων προσευχῶν καὶ γονυκλισιῶν, ἀπαύστως γογγύζοντες κατὰ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ πολλὰ αὐτοῖς καταρώμενοι, τοὺς ἐκκλησιαστικὴν ἀρμονικὴν μουσικὴν ἀκροωμένους, κατ' αὐτοὺς δαιμονικὴν, ἀναθεματίζοντες, ἀενάως κακολογοῦντες, εἰλικρινῶς οὐδένα ἀγαπῶντες, οὐδέποτε τὰς κόμας κτενιζόμενοι, καὶ ἀκαταπαύστως πρὸς τοὺς φθείρας πολεμοῦντες, καὶ μυρίοις ἄλλοις τέρασι χρώμενοι, ὧν ἡ ἀφήγησις τὸν τρόπον ἐμπειεῖ, καὶ τέλος οὐδὲν πιστεύοντες.

ΓΕΡ. Β. ΠΙΝΙΑΤΩΡΟΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ κ. Χριστόφορος Βαλιάνος ἐτέλεσε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν Κεραμαεῖς μεγαλοπρεπῆς μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ θεοῦ του Παναγῆ Βαλιάνου. Πλήθος κόσμου παρέστη ἐν αὐτῷ ἐξ ὅλων τῶν χωρίων τῆς Λεϊβαθοῦς ὡς ἐπίσης καὶ ἀρκετοὶ ἐξ Ἀργοστολίου.

— Αὐριον Κυριακὴν περὶ ὧραν 11 τελεσθήσεται ὑπὸ τοῦ Δήμου Κρανίων μέγα μνημόσυνον ἐν τῷ ναῷ τοῦ Σωτῆρος ὑπὲρ τοῦ μεγάλου ἡμῶν εὐεργέτου Παναγῆ Βαλιάνου. Ἄπασαι αἱ πολιτικαὶ καὶ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ προσκεκλήθησαν νὰ παρευρεθῶσιν.

— Ἐκτὸς τοῦ κ. Θ. Κουρούκλη ἐπίσης λαμπρὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐξεφώνησε κατὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ Βαλιάνου μνημόσυνον ἐν Ληξουρίῳ ὁ ἐξ Ἀργοστολίου ἑλληνοδιδάσκαλος κ. Δ. Παξυνόπουλος.

— Εὐχρηστως μανθανομεν καὶ ποιούμεθα γνωστὸν ὅτι ὁ ἐν Λοιδίῳ διαμένων συμπολίτης ἡμῶν κ. Μ. Κοριαλένιας συνεισέφερεν δραχ. 2,000 πρὸς ἔκδοσιν τοῦ συγγράμματος τοῦ λογιῦ ἡμῶν φίλου κ. Η. Τσετσέλη τοῦ περὶ Κεφαλληνίας διαλαμβάνοντος. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ εὐγενὲς διάθημα τοῦ ἀξιοσεβάστου κ. Κοριαλένια θὰ μιμηθῶσιν καὶ ἄλλοι ὅπως συλλεχθῆ οὕτω τὸ ἀναγκαῖον ποσὸν πρὸς ἔκδοσιν τοῦ μνησθέντος ἔργου.

— Ἀπὸ σήμερον ἀρχίζει ἐν Ληξουρίῳ τὸ μπαζάρ ὑπὲρ τῆς ἐκεῖ φιλαρμονικῆς. Καλὸν εἶναι νὰ τὸ ἐπισκεφθοῦν αἱ κυρίαί μας.

Τὴν δεκάτην Ἰανουαρίου ἀπεβίωσεν ἐν Οὐγγαρίᾳ ὁ συμπολίτης μας Μιλτιάδης Κακουράτος νέος κάλλιστος, φιλόπονος καὶ λαμπρῶς μορφώσεως, προσβληθεὶς ἐξ ὄξείας μηνιγγίτιδος. Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως τὴν σκληρῶς δοκιμασθεῖσαν σύζυγον, ὡς καὶ τὸν πενθερὸν του ἱερέα Χωραφῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ